

Dva dny po svých 94. narozeninách,
středisko Junáka Platan navždy opustil
bratr a skautský kamarád

Karel Kunca - Orel.

(* 4. 4. 1927 † 6. 4. 2021)

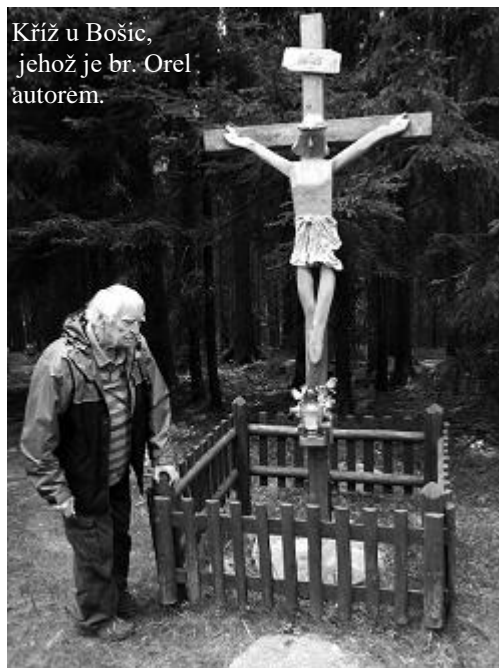
Karel Kunca se narodil 4. 4. 1927 v Předslavicích, okr. Strakonice. Gymnázium navštěvoval ve Strakonících a ve studiu pokračoval dále na ČVUT, fakulta architektury a pozemního stavitelství (1947-53).

Zaměstnán byl nejprve ve Vojenském projektovém ústavu v Praze (1953-58) a potom ve Státním ústavu pro rekonstrukci památek (1958-91), kde zůstal až do odchodu do důchodu.

Významnou se v jeho tvorbě stala soutěž na architektonické řešení rekonstrukce Anežského kláštera v Praze, kterou vyhráli architekti Karel Kunca s Josefem Hlavatým ze Státního ústavu pro rekonstrukci památkových měst a objektů (SÚRPMO). Oba architekti postupně rekonstruovali jednotlivé budovy, ambit, refektáře, dormitář, kapitulní síň a také nádvoří. Nejvýznamnějším zásahem se stalo nové zastřešení kostela sv. Františka, jehož klenba se zřítily již v sedmáctém století. Nová střecha nenapodobuje tu původní, ale záměrně přiznává svým tvarem i materiálovým řešením, že jde o soudobé dílo.

Jeho skautský život byl velice bohatý a nápaditý. Na webu střediska Platan se lze např. dočíst „reportáž oddílu Plšíků“, napsanou zhruba před 10 lety:

„Na začátku 90. let obnovil Ing. arch. Karel Kunca – Orel středisko Platan a následně jej dlouhou dobu vedl. Ještě nedávno jezdil s námi na tábory, díky čemuž je stále známý i mezi mladšími generacemi Platanu, bohužel už ne mezi těmi nejmladšími – Plšíky, a proto jsme se za Orlem vypravili do jeho domu na Praze 3. Na zahradě jsme nejprve sbírali ořechy a hráli různé běhací hry. Pak jsme se přesunuli do Orlovy mansardy, kde nám ukazoval obrázky táborů a přírody, které maluje celý život. Povíдали jsme si o tom, jak můžeme pomoc někomu, kdo naši pomoc potřebuje. Petr hrál na kytaru a Orel nám ukazoval starou skautskou výbavu. Na rozloučenou nám uvařil párky a každý jsme dostali pamětní knížečku na tohle setkání...“

Br. ing. arch. Karel Kunca byl nositelem Řádu čestné lilie v trojlístku (mezi lety 1990 a 2003 nejvyšším vyznamenáním českého Junáka); doživotním členstvím ve Svojsíkově oddíle byl vyznamenán r. 1999.

V poslední době ztratil Svojsíkův oddíl řadu sester a bratrů z nejstaršího kruhu – s mezi ně patřil i br. Orel; budou citelně chybět.

Na Facebooku střediska Platan můžeme také číst slova bratra Adama Borguly: „Jedna z nejzásadnějších osob v mém životě, skautskými hodnotami a ideály žil, vzdělaná renesanční bytost, po které zůstane v mnohých srdcích prázdné místo ... RIP.“

Redigoval: Kamzík